

ת"ד 7942/07 - מדינת ישראל נגד חאולה תותרי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 13-07-7942 מדינת ישראל נ' תותרי

בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאולה תותרי

הנאשמים

玠ר דין

הנאשם הורשעה בעבירות שבכתב האישום באחריות **لتאונת דרכים מיום 3.5.12**, כמפורט בהכרעת הדין שניתנה ביום 19.5.16.

המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשם פסילת ראשון לתקופה שבין שישה לעשרה חודשים, וזאת לאור רמת רשלנות גבוהה, פסילה על תנאי וקנס.

הסגנור טען כי יש להקל עם הנאשם ואף לחרוג מהעונש המינימלי הקבוע בחוק בגין תאונה מסוג זה, וזאת בין השאר לאור עבירה הנקי של הנאשם ולאור הנסיבות הקלות של המעורבים בתאונת.

כמפורט בהכרעת הדין, מדובר בתאונת דרכים שנרגמה עקב **אי ציון לאור אדום** בرمזה. אין חולק כי מדובר **בדרבות רשלנות גבוהה**, גם שאין מדובר בנהיגה פרועה, אלא בחוסר תשומת לב רגעית.

הנאשם מחזיקה ברשותו נהיגה משנת 2007, ולהובטה **הרשעה קודמת אחת** בגין שימוש בטלפון בעת הנהיגה.

למרבה המזל תוצאות התאוננה היו קלות יחסית, ללא פגיעות גוף משמעותיות.

החוק קובע עונש מינימלי של פסילה לשלווה חמודשים בגין גרימת תאונות דרכים בנהיגה רשלנית. עונש המינימום כהמו כן הוא, מתאים לקרים הקלים ביותר, והוא אינו העונש המקובל או עונש מוצא.

כאמור לעיל, במקרה זה מדובר ברשנות גבוהה, אשר אף הודות למזל לא הסתיימה בתוצאה חמורה. הפסיקה קבעה באופן עקבי כי תאונות דרכים שנגרמו עקב אי יכולת לרמזור אדם מצדיקות ענישה ראייה ונסיבה זו הזוכה פעמים רבות לחומרה. כך למשל, בהקשר של תאונות קטלניות נקבע כי חציית צומת ברמזור אדם עשויה להצדיק האשמה הנהג בהריגה (ראו לדוגמה ע"פ 8250/05 מדינת ישראל נ' **יוסף שלום**). במקרים אחרים פרטו בתא המשפט את הנסיבות המובילות תוך הדגשה כי אין מדובר בחציית צומת בלבד לרמזור:

בהקשר זה יש להבחין בין התנהגות הנהג, הננקטת מטען בחירה מודעת, כגון נהיגה ב מהירות גבוהה, אי יכולת לתמרור או לרמזור, עקיפה בפס לבן, נהיגה ברכב לא תקין וכיוצא באלה דוגמאות בהן נתונה בידי הנהג אפשרות שלא לפעול בדרך שגרמה לתאונת, לבין נהיגה מסויימת שאינה נעשית מטען בחירת הנהג, כגון תגובה לא מקצועית להחלה הרכבת, עליה לא מקצועית משולי הדרך לכביש, כניסה לעקומה חזאית לא מתאימה, תגובה מבוהלת לאיירוע מפתיע וכיוצא באלה דוגמאות בהן נגרמות תאונות על רקע חוסר מיומנות של הנהג או חוסר תשומת לב שלו לשבריר שני.

ע"פ 4208/07 **נאפוז אבו שריקי נ' מדינת ישראל**.

באופן דומה מבחין גם בית המשפט המחוזי בתל אביב בין תאונה שנגרמה בנסיבות מקרים יחסית לתאונת בנסיבות חמימות יותר הכוללות אי יכולת לרמזור:

אכן, לא הוכח כי התאונת הקטלנית אירעה בשל נהיגה פרועה של המערער, אם עקב חציית הצומת ברמזור אדם או ב מהירות מופרזת, או אם תוך התעלומות מקו הפרדה רצוף, מתמרר מפורש כלשהו, או מהוירוטו של גורם מוסמך אחר.

עפ"ת 41953-10-04 **גולאני נ' מדינת ישראל**.

בעפ"ת 54913-03-14 **זהיר עאסி נ' מדינת ישראל** מדובר בהרג שעצר בצומת והמתין להחלפות האור ברמזור כדי לפנות שמאלה. לאחר זמן מה התחלף האור ברמזור כך שניתן אור ירוק לנוהגים המשיכים ישר. הנאשם שם פנה שמאלה, וטען לבלבול. בית המשפט לא קיבל עובדה זו כמקילה, קבוע כי מדובר ברשנות בדרגה גבוהה.

בעפ"ת 14826-07-12 **עזראל נהרי נ' מדינת ישראל** אישר בית המשפט המחוזי עונש של פסילת ראשון לתקופה של שמנה חודשים על מי שגרם לתאונת דרכים כליה תוך חציית צומת בלבד לרמזור אדם, תוך שהוא קובי כי אין בתוצאות התאונת לשמש בסיס להקלה בעונש, שכן תוצאות התאונת הין ביד הגורל, ללא שליטת הנהג, והציג צורך להיות על התנהגותו ורמת רשלנותו.

סבורני, אפוא, כי מתחם הענישה בגין תאונות דרכים הכוללת חציית צומת בלבד לרמזור הינו של פסילת ראשון לתקופה שבין חמישה חודשים ועד שלוש שנים, כתלות בעברו התעבורתי של הנהג ובנסיבות התאונת.

במקרה דן הפגיעה בתאונת היו קלות ולא הצריכו טיפול מעבר לבדיקה שגרתית ומנוחה קצרה. כמו כן, כאמור לעיל, לנשمة הרשעה קודמת אחת בלבד. בנסיבות אלה, ראוי לנכון להטיל על הנשمة את עונשה בתחום הנמור של המתחם:

אני פוסל את הנשمة מלקבל או מהחזיק רשות נהיגה לתקופה של חמישה חודשים.

לריצוי הפסילה, תפקיד הנשمة את רשותה במציאות בית המשפט בעכו לא יותר מיום 25.10 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרשות בפועל. אם יופקד הרשות לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמננה מיום ההפקדה.

הסגור יודיע לנשمة על גזר הדין ועל חובתה להפקיד את הרשות במציאות. אם לא עולה הדבר בידו במועד, ימסור הסגור הודעה לתיק בית המשפט.

אני פוסל את הנשمة מלקבל או מהחזיק רשות נהיגה לתקופה של ארבעה חודשים וזאת על תנאי
למשך שנתיים והתנאי הוא שהנשمة לא תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטוות
בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ותורשע בה.

אני דין את הנשمة **לתשלום כסם בסך 1,600 ש"ח או 8 ימי מאסר שתישא בנוסף לכל מאסר אחר**
שהוטל עליה.

הכסם ישולם ב- 4 תשלוםויות חודשיות שוות ורצופים החל מתאריך 25.10.

על הנשمة לפנות למציאות בשעות הקבלה לשם קבלת שובי התשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 18 בספטמבר 2016, במעמד הנשمة, בא-כוחהעו"ד אסף גאנם וב"כ המאשימהעו"ד איל עמאר.